

Egy kis Cserhát, egy kis Mátra, szeptember 23.

Egy esős szeptember szombat reggelen indultunk 19 túratárrsal a Mátra vidékére, annak rejtett látnivalóinak megismerésére.

Első megállóhelyünk **Halmajugra** volt. Itt a település ugrai központjában szabadon álló, egyhajós, keletelt, nyugati oldalon oromfallal lezárt huszártornyos, egyenes szentélyzáródású, a szentély felől kontyolt nyeregvetős templomot találunk, 14. századi alapokkal. A diadalíven festett kváderezés, a szentélyben középkori falképek töredékei. Berendezés: 18. század második feléből való. Míg a szentélyben középkori eredetű freskókat találunk párját ritkító különleges pokolábrázolással. A templom kertjében illatozó virágok fogadtak minket.

Következő megállóhelyünk **Abasár** volt. Itt pár éve, még a jelentősebb feltárások előtt jártunk. Utunk egyik fontos célja volt, hogy megismerjük, mit találtak a Bolt tető feltárásakor. A látogatást az úgynevezett kapásházban kezdtük, mely tájházként funkcionál és a XX század eleji kapás (földműves) parasztcsalád életébe segít betekintést nyerni. A ház kertjében illemhelyiséget, szabadtéri pihenőlehetőséget alakított ki az önkormányzat csoportok fogadására, vezetőnk is itt várt minket. A kapásház a Bolt tetőtől kb. 200 méterre található, a ház megtekintése és egy kis felfrissülés után oda folytattuk az utunkat. A település a magyar történelem legmeghatározóbb korszakának, az államalapítás korának egyedülálló emlékhelye, ugyanis itt a **XI. századi királyi központ maradványai találhatóak.**

Az eleredő eső ellenére is bő egy órát töltöttünk a romok között, megtekintettük az ásatási területet, felfedeztük, hogy közel ezer éve melyik épület milyen célt szolgálhatott.

Abasári élményeink után Mátraverebély felé indultunk, de útközben megálltunk Gyöngyösön egy kis felfrissülésre a Malomudvar cukrászdába.

Következő megállóhelyünk **Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhely** volt.

A népi hagyomány szerint 1091 vagy 1092-ben Szent László király lova patája nyomából fakadt a mai Szent Kút forrása. 1095 és 1195 között történhetett az első testi gyógyulás, amikor a Szűzanya, karján a kis Jézussal, megjelent egy verebélyi néma pásztornak, és a mai Szent Kút forrásvizével meggyógyította.

Az új Zarándokközpont feletti hegyoldalon található a remetelakok, melyekhez a kolostor mögül induló, meredek ösvényen jutottunk. Ezeket valószínűleg a 18. század végén puha homokkőbe vájták az ott élő remeték, ez ma Magyarország egyik legnagyobb remetelak-együttese. A remetelakok előtti pihenőről remek kilátás nyílik a völgyre.

A barlanglakások meglátogatás utána szabad-program keretében jártuk be a völgy látnivalóit, a kutat, a Szentkúti Nagyboldogasszony-templom basilica minor kegytemplomot, a ferences rendházat. A völgyben kicsit sétálva jutottunk el a Szent László-forráshoz.

A szentkúton eltöltött idő után **Nógrádsáp** volt a következő és egyben utunk utolsó állomása.

A Nógrádsáp fölötti dombtetőn magányosan álló, római katolikus templom a magyarországi falusi gótikus templomok egyik legszebb példája, azon kevés műemlékeink közé tartozik, amelyek jelentősebb változtatás nélkül vészelték át az évszázadokat.

Az egyhajós templomot a XV. században épült kőfal keríti körbe, belül a templomkert a középkor óta temetőként használják. Az épület leginkább szembetűnő sajátossága a fal síkjából előrenyúló két lépcsős pillérrel megtámasztott nyolcszögű huszártorony.

Az egyhajós templomteret két csúcsíves ablak világítja meg. A mennyezetet kőbordás keresztboltozat tartja, a csúcsos diadalív mögött a nyolcszögzáródású szentélyt csillagboltozat fedi. A szentélyben gótikus fülke és szentségtartó található. A restaurálás során fedezték fel, hogy a falakat két sorban végig freskók borították. A falfestmények az 1400-as, 1500-as években készültek, jelenleg töredékeket láthatunk belőlük. A legjobb állapotú freskók a szentély bal oldali falán találhatóak.

Ez a szép utunk a Bp. VI. kerületi Terézvárosi Önkormányzat pályázati támogatásával valósult meg, melyet tagjaink nevében ezúton is köszönünk.

Véső Tamás túravezető